

SCIENTIFIC LETTER**The Number of Runners in Spain Increased During the First Decade of the 21st century****CARLOS M. TEJERO-GONZÁLEZ**Department of Physical Education,
Sport and Human Motricity
Autonomous University of Madrid (Spain)carlos.tejero@uman.es**Abstract**

There are numerous news items and articles in the Spanish media that underline the boom in fun runs in Spain. This paper aims to check with sociological rigor whether the number of runners has increased in recent years. In order to achieve this objective, the three latest national surveys of sports habits in Spain were analyzed. These surveys were conducted by the Sociological Research Center and sponsored by the Higher Sports Council in 2000, 2005, and 2010. The data indicate there was an increase in the practice of running between the end of the 20th century and the end of the first decade of the 21st century, from 3.8 % runners in 2000 to 5.1 % in 2010. It is also worth noting that in Spain in 2010 there were nearly two million people aged over 14 who were runners.

Keywords: *running, jogging, sociology of sport*

Running or jogging is a sport of easy access due to, among other reasons, its low cost when compared with other sports. Perhaps, for this reason, it is often found in the media, headlines as “Running: the democracy of sport” (Munt, 2013); or, for example, other headlines that postulate popular races are an increasing social practice, such as: “Another record for the boom of popular races” (Justribó, 2009) or “The irresistible sprint of running” (Pérez & Montañés, 2014). However, are true these headlines? Is it true that the Spanish society is changing and it has increased the number of runners?

CARTA CIENTÍFICA**El nombre de corredors a peu s’ha incrementat a Espanya durant la primera dècada del segle XXI****CARLOS M. TEJERO-GONZÁLEZ**Departament d'Educació Física,
Esport i Motricitat Humana
Universidad Autónoma de Madrid (Espanya)carlos.tejero@uman.es**Resum**

És habitual trobar en els mitjans de comunicació de l'Estat espanyol, notícies o articles que subratllen l'auge de les curses populars a Espanya. L'objectiu d'aquesta carta científica ha estat comprovar amb rigor sociològic si s'ha incrementat en els últims anys el nombre de practicants de cursa a peu. Amb aquesta finalitat, han estat analitzades les tres últimes enquestes sobre hàbits esportius dels espanyols, les quals van ser dutes a terme pel Centre d'Investigacions Sociològiques, sota el patrocini del Consell Superior d'Esports, durant els anys 2000, 2005 i 2010. Les dades indiquen que sí que s'ha produït un increment en la pràctica de la cursa a peu entre l'acabament del segle xx i la primera dècada del segle xxi, passant d'un 3,8 % de corredors l'any 2000 a un 5,1 % l'any 2010. Cal destacar que l'any 2010 residien a Espanya al voltant de dos milions de persones majors de 14 anys que eren practicants de la cursa a peu.

Paraules clau: *running, jogging, sociologia de l'esport*

La cursa a peu, també anomenada rúning o *jogging*, és una pràctica esportiva de fàcil accés degut, entre d'altres raons, al baix cost econòmic que implica en comparació amb altres esports. Potser per això és freqüent trobar-se en els mitjans de comunicació de l'estat espanyol titulars del tipus “Running: la democràcia de l'esport” (Munt, 2013), o bé altres titulars que postulen que la cursa a peu és una pràctica social en augment com, per exemple: “Un altre rècord per al boom de les curses populars” (Justribó, 2009) o “L'irresistible esprint del *running*” (Pérez & Montañés, 2014). No obstant això, què hi ha de cert en aquests titulars?, és veritat que la societat espanyola està canviant i que s'ha incrementat el nombre de practicants de la cursa a peu?

To answer these questions, we have analyzed the three latest National Surveys of the Sporting Habits in Spain, which were conducted by the Sociological Research Center (CIS) and sponsored by the Higher Sports Council. These studies were conducted every five years during the years 2000, 2005 and 2010, using big sample sizes; in particular, respectively, 5,180, 8,170 and 8,925 people. At the same time, it is worth stressing that these surveys have high reliability and an excellent technical quality (García-Ferrando, 2001, 2006; García-Ferrando & Llopis-Goig, 2011). In the case of this study, data were provided and authorized by the CIS, and the research was approved by the Ethics Committee of the Autonomous University of Madrid.

In all of these surveys, participants were asked about if they practice any sport. When they replied in the affirmative, they were subsequently requested about if they practice running (or jogging), offering a possible dichotomous response: yes or not. Data were analyzed using Pearson chi-square test (χ^2) and the directions of the differences were identified using adjusted standardized residuals (z). It was established a level of statistical confidence of 95 % ($p < 0.05$); thus, an adjusted standardized residual that is less than -1.96 indicates that the number of cases is significantly smaller than would be expected if prevalence of jogging and year survey were not associated to each other, and an adjusted standardized residual that is more than 1.96 indicates that the number of cases is significantly larger. Analyses were performed using IBM SPSS Statistics, version 22 for Windows (IBM, Armonk, New York).

Data showed that the jogging prevalence differed significantly between survey years ($\chi^2 = 13.02$; $gl = 2$; $p = 0.001$). Specifically, the percentages of population who practice jogging were as follows: 3.8 % in the year 2000, 4.4 % in 2005 and 5.1 % in 2010; however, the analysis of the adjusted standardized residuals reported that this difference was statistically significant between 2000 ($z = -2.8$) and in 2010 ($z = 5.1$), but not between 2005 and the rest of years ($z = -0.9$).

Therefore, data allow us to conclude that there was an increase in the practice of jogging in the Spanish State between the end of the 20th century and the first decade of the 21st century, from 3.8 % of runners in 2000, to 5.1 % in the year 2010. To our mind, this is a relevant conclusion because the 2000 and 2005 surveys were designed using samples aged between 15 and 74, but the 2010 survey used a sample aged

Per respondre a aquestes preguntes hem consultat les tres últimes enquestes sobre hàbits esportius de les persones residents a Espanya, dutes a terme pel Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) sota el patrocini del Consell Superior d'Esports. Aquests estudis es van fer amb caràcter quinquennal durant els anys 2000, 2005 i 2010, i es van basar en àmplies; en concret, respectivament, 5.180, 8.170 i 8.925 persones. Al mateix temps, cal destacar l'alta fiabilitat i qualitat tècnica d'aquests treballs d'investigació (García-Ferrando, 2001, 2006; García-Ferrando & Llopis-Goig, 2011). En el cas d'aquest estudi, les dades han estat proporcionades i autoritzades pel CIS i el Comitè d'Ètica de la Universitat Autònoma de Madrid que aprovà el treball.

En les tres enquestes esmentades es va preguntar als participants si practicaven algun esport i, en aquells casos en què van respondre que sí, se'ls va preguntar posteriorment si practicaven la cursa a peu (rúning o *jogging*), i s'oferia una possible resposta dicotòmica: sí o no. Les dades han estat analitzades mitjançant la prova khi-quadrat de Pearson (χ^2), identificant les direccions de les diferències mitjançant l'anàlisi dels residus tipificats corregits (z). Es va establir un nivell de confiança estadística del 95 % ($p < 0,05$), de tal manera que els residus menors de $-1,96$ van indicar una prevalença de casos estadísticament inferior a la que correspondria si la pràctica del *jogging* fos independent o no estigués associada a l'any d'enquesta, i residus majors d' $1,96$ van indicar una prevalença de casos estadísticament superior. Els càlculs van ser fets amb l'ajuda del programa informàtic IBM SPSS Statistics, versió 22 per a Windows (IBM, Armonk, New York).

Les dades van mostrar que les prevalences de pràctica de cursa van diferir de manera significativa entre els anys d'enquesta ($\chi^2 = 13,02$; $gl = 2$; $p = 0,001$). Concretament, els percentatges de població que van declarar practicar la cursa a peu com a esport van ser els següents: 3,8 % l'any 2000, 4,4 % l'any 2005 i 5,1 % l'any 2010; si bé, l'anàlisi dels residus tipificats corregits va determinar que aquesta diferència només va ser estadísticament significativa entre l'any 2000 ($z = -2,8$) i l'any 2010 ($z = 5,1$), però no entre l'any 2005 i la resta d'anys ($z = -0,9$).

Per tant, les dades permeten concloure que sí que es va produir un increment en la pràctica de cursa a peu a l'estat espanyol entre l'acabament del segle xx i la primera dècada del segle XXI, passant d'un 3,8 % de població practicant l'any 2000, a un 5,1 % l'any 2010. La qual cosa segons el nostre parer és un increment rellevant, especialment si tenim en compte que les enquestes dels anys 2000 i 2005 es van dissenyar amb mostres d'entre 15 i 74 anys, però la de 2010

to 97 years; for example, if we select the sample of 2010 till 74 years (which was the maximum age of the previous surveys), the percentage of runners would amount to 5.6 % of the population. In addition, as the number of people aged 15 or more years was almost 40 million in 2010 (Instituto Nacional de Estadística, 2014), it can be said that, at the end of the first decade of the 21st century, there were in Spain around two million people with 15 years or more that were practitioners of jogging or running.

Finally, questions that are not answered on this research arise. For example, is this increase of running exclusive of Spain? It seems this is not the case according to Stokvis (2005). Will this Spanish social trend remain in the future? Next survey of the CIS will indicate us a precise answer. Meanwhile, if you have read this scientific letter and you are runner, congratulations, it is very possible that you knew the information we have offered from your own experience. And if you aren't, try to do so. Data suggest that it is worthwhile.

va comprendre fins als 97 anys; per exemple, si se seleccionessin a la mostra de l'any 2010 persones de fins a 74 (que va ser l'edat màxima de les enquestes anteriors), el percentatge de corredors ascendiria al 5,6 % de la població. A més a més, atès que el nombre de ciutadans amb 15 anys o més era de gairebé 40 milions l'any 2010 (Institut Nacional d'Estadística, 2014), pot afirmar-se que a la fi de la primera dècada del segle XXI residien a Espanya al voltant de dos milions de persones de 15 anys o més que eren practicants de la cursa a peu, *jogging* o *rúning*.

Finalment, es poden formular altres preguntes no abordades en aquest treball. Per exemple, aquest augment a favor del *rúning* és exclusiu d'Espanya?, sembla que no segons el que ha exposat Stokvis (2005). Es mantindrà aquesta tendència social espanyola en el futur?, les properes enquestes del CIS ens indicaran la resposta amb tota seguretat. Mentrestant, si heu llegit aquesta carta científica i sou un corredor o corredora, enhorabona, és molt possible que ja intuïssiu la informació que us hem ofert a partir de la vostra pròpia experiència. I si no ho sou, proveu un dia a ser-ho. Les dades suggereixen que val la pena.

References/Referències

- García-Ferrando, M. (2001). *Los españoles y el deporte: Prácticas y comportamientos en la última década del siglo XX*. Madrid: Ministerio de Educación, Cultura y Deporte. Consejo Superior de Deportes.
- García-Ferrando, M. (2006). *Posmodernidad y deporte: entre la individualización y la masificación. Encuesta hábitos deportivos de los españoles 2005*. Madrid: Centro de Investigaciones sociológicas.
- García-Ferrando, M. & Llopis-Goig, R. (2011). *Ideal democrático y bienestar personal. Encuesta sobre los hábitos deportivos en España 2010*. Madrid: Consejo Superior de Deporte i Centro de Investigaciones Sociológicas.
- Instituto Nacional de Estadística (2014). *Archivos de datos de INEbase. Demografía y Población*. Recuperat de http://www.ine.es/inebmenu/mnu_cifraspob.htm
- Justribó, J. (2009). (9 de febrer de 2009). Otro récord para el boom de las carreras populares. *El Mundo Deportivo*. Recuperat de http://www.mundodeportivo.com/20090209/otro-record-para-el-boom-de-las-carreras-populares_53637396510.html
- Munt, V. (16 d'octubre de 2013). Running: la democracia del deporte. *ABC*. Recuperat de <http://www.abc.es/local-comunidad-valenciana/20131016/abci-running-democracia-deporte-201310161357.html>
- Pérez, F., & Montañés, E. (24 de febrer de 2014). El irresistible sprint del "running". *ABC*. Recuperat de <http://www.abc.es/economia/20140224/abci-sprint-negocio-running-201402192121.html>
- Stokvis, R. (2005). The growing popularity of road running. *Sociologie*, 1(2), 184-201. doi:10.1347/sogi.2005.1.2.184